

KARW (11) *sb m*

kârw, karw-.

sg N kârw (1). \diamond *G* karwu (2). \diamond *D* karwowi (1). \diamond *I* karw(e)m (2). \diamond *V* karwie (1). \diamond *pl N* karwy (2). \diamond *A* karwy (2).

Sł stp brak, Cn notuje, Linde XVI (cztery z niżej notowanych przykładów) – XVII (z Cn) – XVIII w.

Wól; bos Cn (11) : RejWiz 120v; Popprzedamy ná ten łtroy ony chude kârwy. BielSat B4 [idem BielRozm]; RejZwierc 163; BielRozm 13.

W porównaniach (6): Iuż oui [!] twoi łudzy teraz cie dźwigáią/ Iáko onego kârwu co go łupić máią. RejWiz 84; RejFig Bb7v; Ieſzcze ci wždy iáko táko iż wźdi s krotofilą czáłow ſwych choć teź nie práwie dobrze vzywą/ ále ow czo brzuch wywáliwſzy liedzi zá oponámi chłop iáko málowány/ iáko tłuſthy karw/ ktory niewie kiedy mu w rog dádzą. RejZwierc 159v, 110. Cf Zwrot.

Zwrot: »jako karwem [= bardzo ciężko] [kim] robić« [szyk zmienny] (2): RejPos 27; Iedno iáko iákim kârwm álbo grubym ołem ták im vſtáwicznie robi/ á przedię chce áby długo żyw był. RejZwierc 157.

a. *W funkcji wyzwiska (1) : O Ezopie nędzny kârwie/ To odnieſieſz ná ſwym gárbie. BierEz A2.*

Synonim: wól.